

ХУЛОСАИ

шурои диссертационии 6D.KOA-077 назди Академияи таҳсилоти Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот.

Парвандай аттестацоионии № _____

Қарори шурои диссертационӣ аз 5 августи соли 2025, №82

Барои сазовор донистани Фарзонаи Сайфиддин шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илми доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисос.

Диссертасияи Фарзонаи Сайфиддин дар мавзуи «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот».

Аз рӯйи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот ба ҳимоя 26 майи соли 2025 қабул карда шуд, протоколи №59-ИХ-и шурои диссертационии 6D.KOA-077 назди Академияи таҳсилоти Тоҷикистон (734024, шаҳри Душанбе, кӯчаи А. Адҳамов, 11/2; бо фармоиши КОА аз 06.09.2024, №321/шд таъсис ёфтааст).

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Фарзонаи Сайфиддин 09.09.1991 таваллуд шудааст.

Фарзонаи Сайфиддин соли 2013 Доңишгоҳи давлатии Қўлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ дараҷаи бакалаврио бо ихтисоси мураббӣ, методист ва муаллими педагогика ва психологияи томактабӣ (дипломи аълоҷӣ ДБА №0001131), соли 2015 дараҷаи магистри факултети педагогикаи Доңишгоҳи давлатии Қўлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакиро бо ихтисоси таҳсилоти ибтидой (дипломи аълоҷӣ ДМА №0000523) хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатии Фарзонаи Сайфиддин аз соли 2013 ба ҳайси омӯзгори синфҳои ибтидои муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №1-и нохияи Восеъ оғоз ёфтааст ва то соли 2016 дар муассисаи мазкур ҳамчун омӯзгори синфҳои ибтидой кору фаъолият намудааст.

Солҳои 2016-2022 ба ҳайси асистенти кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Доңишгоҳи давлатии Қўлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ фаъолият намудааст.

Аз соли 2022 то инҷониб ба ҳайси асистенти кафедраи психологияи факултети фалсафаи Доңишгоҳи миллии Тоҷикистон фаъолияташро идома бахшида истодааст.

Фарзонаи Сайфиддин солҳои 2015-2018 дар зинаи доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисос (фармоиши қабул аз 19.09.2015, № 127) таҳсил карда, имтиҳонҳоро бомувафғият супоридааст.

Маълумотномаи академиро оид ба ҳатм ва супоридани имтиҳонҳоро Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ додааст.

Мавзуи кори диссертационии Фарзонаи Сайфиддин дар ҷаласаи шурои олимони Муассисаи давлатии таълимии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ аз 23.02.2016, №7 тасдиқ шудааст ва бо қарори шурои олимони Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ аз 27.01.2023, №6/4-5 ба мавзуи кори диссертационии довталаби дараҷаи илмӣ тағйироту иловаҳо таҳти унвони «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот» ворид карда шудааст.

Роҳбари илмӣ: Иброҳимов Грез – номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти кафедраи педагогикии умумидонишгоҳии Донишгоҳи далатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ.

Муқарризони расмӣ:

Абдураҳимзода Қудратулло Сайд – доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи педагогикии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав;

Аюбзода Манижа Зокир – номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии забонҳои хориҷии Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Ҳучанд ба номи академик Б. Ғафуров» ба диссертатсия тақризи мусбат додаанд.

Муассисаи пешбар – Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ».

Дар тақризи мусбат додашуда аз 28.06.2025, протоколи №11/03, ки онро раиси ҷаласа, Мансурова Ҷ. С. - номзади илмҳои педагогӣ, дотсент, мудири кафедраи умумидонишгоҳии педагогикии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ, эксперти таҳқиқоти диссертационӣ, Самиев Т.А. - номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии педагогикии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ва котиби ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявӣ, номзади илмҳои педагогӣ Арбобова Ф. имзо карда, ректори Донишгоҳ - доктори илмҳои таърих, профессор Ибодуллозода Аҳлиддин Ибодулло аз 01.07.2025 тасдиқ кардааст, ба диссертатсия дар умум баҳои мусбат дода, аз он ҷумла, иброз кардааст, ки “...муҳиммияти мавзуи интиҳобнамудаи докторант Фарзонаи Сайфиддин бо он муайян карда мешавад, ки асоси сиёсати фарҳангии давлати мо тавассути тарғиби ҳамаҷонибаи таърихи ибратомӯзи ҳалқамон, мероси гаронбаҳои фарҳангиву адабии миллати

куҳанбунёдамон, арзишҳои милливу умумибашарӣ, баланд бардоштани сатҳи худшиносиву худогоҳӣ, ифтихори миллӣ, эҳсоси ватандӯстиву ватанпарастии ҳар як фарди чомеа, таҳқими ваҳдати миллӣ ва дастовардҳои истиқлолияти Ватанамон мебошад.

Рушди чомеа дар ҳар кишвари мутараққӣ бо ғановати маънавии таърихи гузаштагонаш иртибот дорад ва танҳо ифтихорот аз дастовардҳои тамаддуни миллӣ, омӯзиши таъриҳ, шинохти фарҳанг ва қадрдонии муттафаккирони хирадманд ва аҳли илму адаби миллати хеш метавонад дар рафти таълиму тарбияи насли нав саҳмгузор бошад ва ин наслро ба баҳрабардорӣ аз ғояҳои маънавии хеш, ба худшиносии амиқ оварда расонад.

Аз ин чост, ки ҳар миллати соҳибтамаддун барои рушд додани соҳаи маориф ва заковати маънавии мардуми хеш, пеш аз ҳама, ба таърихи инкишоф додани илму маърифат, гиромӣ доштани мактаб, муаллим, китобу барномаҳои таълими, талқини масъулияти падару модар, дарки худшиносӣ ва шинохти пойгоҳи хеш дар чомеа ва ба ин монанд бештар таваҷҷӯҳ зоҳир менамоянд ва русуму анъанаҳои таълимии гузаштаро ҳамчун маҳсули хиради инсонӣ сармашқи фаъолият дар ин соҳа қарор медиҳад.

Баррасиву пешниҳодот ва тавсияҳои дар мавриди корбурди андешаҳои ахлоқӣ-аънавии осори мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII - XIII ироашуда дар ин ҷода ин ҳалоро ба як андоза пур карда, имконотро барои истифодай ин арзишҳо дар раванди таълиму тарбияи муосир фароҳам ҳоҳанд кард.

Дар ҳамин асос метавон ба натиҷа расид, ки кори таҳқиқотии Фарзонаи Сайфиддин дар мавзуи «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот» таҳқиқоти баанҷомрасида буда, автореферат муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос карда, мақолаҳои чопнамудаи муаллифи диссертатсия ба талаботи КОА - и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра ҷавобгӯ буда, фарогири мавзуи диссертатсия мебошад.

Инчунин, қайд гардидааст, ки Фарзонаи Сайфиддин довталаби дарёftи дараҷаи илмӣ 13 интишороти илмӣ, аз ҷумла, 8 номгӯй мақолаҳои илмии зерин оид ба мавзуи диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай аз ҷониби КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияшуда ба табъ расидаанд, ки мазмуни асосии диссертатсияро инъикос мекунанд:

[1-М]. Фарзонаи С. Нақши тарбияи насли наврас аз нигоҳи Абубакр Муҳаммад ибни Туфайл / Фарзонаи С. // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – 2018. №1 (73).-С. 242-244.

[2-М]. Фарзонаи С. Нақши ҳамbastagии мағҳуми “саодат” ва “табиат” аз дидгоҳи маърифатии Муҳаммад Ибни Сино дар ташаккули хулқи инсон /

Фарзонаи С. // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. –2017, №4. - С. 256-262.

[3-М]. Фарзонаи С. Ақидаҳои тарбиявии Ибни Туфайл /Ф. Сайфиддин // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. –2016, №3/4 (214). - С. 243-248.

[4-М]. Фарзонаи С. Тарбияи инсони комил дар осори Абубакр Муҳаммад нбни Туфайл / Фарзонаи С. // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. –2016, №3/6 (211). - С. 229-235.

[5-М]. Фарзонаи С. “Таълимоти ахлоқии Ибни Туфайл дар бораи саодат ва адолат”/ Фарзонаи С.// Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А.Рӯдакӣ. - 2022, №3(28). - С.139-143.

[6-М]. Фарзонаи С. Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас (дар мисоли асари «Ҳай ибни Яқзон»-и Ибни Туфайл / Фарзонаи С. // Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ. – 2023, №32 (32).-С. 118-119. ISSN 2616-5260.

[7-М]. Иброҳимов Г., Фарзонаи С. Масоили тарбияи мъянавӣ- ахлоқӣ дар осори мутафаккирони асрҳои XII-XIII ва аҳамияти он дар тарбияи наврасон ва ҷавонон / Фарзонаи С. // Пайёми Донишгоҳи Омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. – 2024, №1 (19). - С. 56-61.

[8-М]. Фарзонаи С. Ташаккули тарбияи насли наврас бо истифодаи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷик (дар мисоли мутафаккирони асрҳои XII-XIII) / Фарзонаи С. // Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон. - 2024, №1, (50). – С. 152-160.

Дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда, диссертатсия ва фишурдаи он аз камбуҷиву норасоиҳо низ холӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи таҳқиқоти диссертационӣ ва баланд шудани сатҳ ва дараҷаи таҳқиқоти мазкур мегардад. Аз ҷумла:

1. Агар дар диссертатсия адабиёти илмӣ-методии олимони тоҷик ба таври фарогирттар инъикос меёфт, он ҳамчун далели истифодаи таҷрибаи илмии онҳо дар ҳаллу фасли масъалаи мавриди таҳқиқ хизмат мекард ва бешубҳа, аз ҷиҳати илмӣ судманд ва арзишманд мешуд.

2. Дар диссертатсия дар бâъзе мавридҳо норасоӣ ва нофаҳмой дар шарҳ ва тафсири диаграммаҳо ва ҷадвалҳо ба мушоҳида мерасад. Беҳтар мебуд, агар муҳаққиқ ин мавридҳоро бо равшани бештар ё дар шакли дигар шарҳ медод ва ё аз ҷиҳати мазмунӣ муфассалтар тафсир менамуд.

3. Дар бâъзе мавридҳо байни рӯйхати адабиёти истифодашуда ва иқтибосҳои овардашуда дар матни диссертатсия номувоғиқатӣ ба назар мерасад, ки бартараф намудани он барои таъмини саҳехият ва эътиmodнокии илмии кори таҳқиқотӣ зарур мебошад.

4. Беҳтар мешуд, ки ҳар яке аз вазифаҳои дар пеши таҳқиқот

гузошташуда дар қисмати хулосаҳо ва ҷамъбости ниҳоии таҳқиқот ба таври возех ҳаллу таҳлил мегардид.

5. Дар матни диссертатсия ва автореферат баъзе ғалатҳои имлой ва техникий ҷой доранд, ки бартарафсозии онҳо барои такмили сифати забонӣ ва услубии кори илмӣ зарур аст.

Бояд зикр кард, ки норасоиву ғалатҳои зикргардида ба арзиши илмии таҳқиқоти диссертационӣ ба ягон ваҷӯҳ ҳалал ворид намесозанд.

Мавриди зикр аст, ки таҳқиқоти гузаронидаи докторант арзишҳои назаррасро соҳиб буда, дақиқӣ ва возеҳии мағҳуми диссертатсия дар гузориши проблема ва роҳҳои ҳалли он, вазифагузории он, аҳамияти назариявию амалий гувоҳи онанд.

Хулоса, диссертатсияи Фарзонаи Сайфиддин дар мавзуи «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010301 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот ба талаботи Низомномаи шурои диссертационӣ ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори X, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267) ва дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, автореферат ва мақолаҳои илмии чопшуда доир ба мавзуи диссертатсия ҷавобгу буда, муаллифи он Фарзонаи Сайфиддин сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010301- Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Тақриз аз тарафи эксперт, номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Самиев Тоҳирҷон мураттаб шуда, рисола ҳалли мушкилоти мубрам ва муҳимми педагогиро пешниҳод менамояд ва ба талаботи бандҳои 31-33-и Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки аз 30 июни соли 2021, №267 ва бо тагириру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, таҳти № 295 тасдик шудааст, ҷавобгу мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ- назариявии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ аз 28.06.2025, протоколи №11/3, ки дар он довталаби дараҷаи илмӣ Фарзонаи Сайфиддин иштирок ва бо маърӯза баромад намуд, баррасӣ ва тасдик шудааст.

Ба автореферати диссертатсия ба унвонии шурои диссертационӣ тақризҳо ворид шудаанд.

Тақризҳоро шахсони зерин фиристодаанд:

1. Мирзоев Абдулазиз Раҷабовиҷ – доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи барномасозӣ ва низомҳои зехни Донишгоши байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон.

Тақриз мусбат мебошад. Муқарриз қайд мекунад, ки дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда, автореферати диссертатсия аз камбуҷиву норасоиҳо низ холӣ нест, аз ҷумла:

- дар автореферати диссертатсия ҷо-ҷо ғалатҳои имлӣ ва техникиӣ ва баъзан услубӣ ба назар мерасад, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор мебошад;
- нодуруст зикр шудани саҳифаҳои иқтибосҳои адабиёти истифодашуда ва зикр нагардидани ҷилдҳои китобҳои серҷилда (саҳифаҳои 13, 17, 19, 21).

2. Нарӯзова Гулшан Турсуновна – номзади илмҳои педагогӣ, мудири кафедраи забони русии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон.

Тақриз мусбат мебошад.

3. Файзуллоҳода Ҳусейн Файзулло – номзади илмҳои педагогӣ, дотсент, декани факултети тарбияи ҷисмонии Донишкадаи тарбияи ҷисмонии Тоҷикистон ба номи С. Раҳимов.

Тақриз мусбат мебошад.

4. Аҳмадзода Зулфия Кабир – номзади илмҳои педагогӣ, дотсент, ноиби ректор оид ба идеология, тарбия ва робита бо ҷомеаи Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Муқарриз эрод надорад. Тақриз мусбат мебошад.

Дар умум, муқарризони ғайрирасмие, ки ба автореферати диссертатсия тақриз фиристодаанд қайд мекунанд, ки автореферати диссертатсия ба талаботи Низомномаи шурои диссертационӣ ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (карори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267) ва дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо ва автореферат барои дарёғти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм ҷавобгӯ буда, муаллифи он Фарзонаи Сайфиддин сазовори дарёғти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар дар асоси хulosai комиссияи эксперти ва карори шурои диссертационии 6D.KOA-077 аз 26 майи соли 2025, №59-ИХ, тибқи банди 61, Низомнома оид ба шурои диссертационӣ ва бандҳои 67, 69 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, асоснок гардидааст.

Шурои диссертационӣ қайд мекунад, ки дар асоси таҳқиқоти анҷомдодаи докторант корҳои зерин иҷро шудаанд:

- баррасии вазъи омӯзиши афкори педагогии мутафаккирони форсу точики асрҳои XII-XIII дар тарбияи насли наврас **муайян ва асоснок карда шудааст;**
- чанбаҳои педагогӣ ва психологи мутафаккирони асрҳои XII -XIII ба таълим ва тарбияи насли наврас **ошкор карда шудааст;**
- нақши ғояҳои таълимӣ ва тарбиявии дини ислом дар ташаккули назарияи педагогии мутафаккирони асрҳои XII-XIII муайян, аз ҷиҳати назариявӣ асоснок ва **собит карда шудааст;**
- тавсияҳои методӣ роҷеъ ба истифодабарии назарияи педагогии мутафаккирони асрҳои XII-XIII дар раванди таълиму тарбияи насли наврас. **коркард ва пешниҳод карда шудааст.**
- самаранокии дар амал татбиқ намудани он ба таври озмоишӣ **санҷида шудааст.**

Аҳамияти назариявии таҳқиқ бо он асоснок карда шудааст, ки:

- муқаррароту тавсияҳои назариявии дар диссертатсия ироа шуда ба методологияи муносибати системавӣ ва концепсияи илмии педагогиву психологӣ асоснок гардида, ба методҳои назариявӣ такя мекунад, ба таври васеъ мавриди таҳқиқоти минбаъда ва истифода **қарор гирифта метавонад;**
- масоили педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот ва инъикоси он дар адабиёти педагогӣ омӯхта, таҳлилу **баррасӣ карда мешаванд;**
- моҳият ва вижагиҳои педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот дар фаъолияти таълимину тарбиявии муассисаҳои таълимӣ **ошкор ва аниқ карда мешаванд;**
- аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот муайян карда шуда, мавриди озмоиш **қарор дода мешаванд;**
- усулҳои самаранок ва инноватсионии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII **мушахҳас карда шуданд**, ки дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот **мусоидат карда метавонад.**

Аҳамияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаби дараҷаи илмӣ дар амалия, чунин тасдиқ карда мешавад, ки:

- коркарду ташкили технологияи истифодаи арзишҳои педагогии осори мутафаккирони форс точики асрҳои XII – XIII **метавонад** дар раванди таълиму тарбия дар муассисаҳои таълимӣ ва талаботи онҳо ба ҳудрушддихӣ дар шароити муосири муассисаҳои таълимӣ **кӯмак расонанд;**
- баррасиву пешниҳодот ва тавсияҳои дар мавриди корбурди андешаҳои ахлоқӣ-аънавии осори мутафаккирони форс точики асрҳои XII –

XIII дар раванди самарабахши таълиму тарбия дар муассисаҳои таълимиро фароҳам меоварад;

- имконияти фароҳам овардани андешаҳои педагогии мутафаккирони форс тоҷики асрҳои XII – XIII дар ҷараёни таълиму тарбия тавасстуи истифодаи мақсадноки онҳо **кӯмак мерасонад**;
- мавод ва натиҷаҳои таҳқиқотро дар амалияи кор, дар зинаҳои таҳсилоти муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва дар такмили ихтисоси омӯзгорон **метавонанд** ба таври вазеъ **мавриди истифода қарор бигиранд**;
- тавсияҳои илмию педагогии дар кори таҳқиқотӣ коркардшударо омӯзгорон **метавонанд** ҷиҳати баланд бардоштани самарабахши кор ва сифати таълим истифода **баранд**;
- муҳтавои таҳқиқоти мазкурро ҳамчун курси маҳсус, барои бозомӯзии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ **метавон тадрис намуд**;
- натиҷаҳои таҳқиқот дар таҳияи барномаҳо, роҳнамо ва дастурҳои методӣ барои омӯзгорон ва воситаҳои таълими барои муассисаҳои таҳсилоти умумӣ **ёрии амалий мерасонанд**.

Баррасии эътиимонднокии натиҷаҳои таҳқиқот нишон доданд, ки дараҷаи асоснокӣ ва дурустии илмиву назариявии таҳқиқоти диссертационӣ, корҳои таҷрибавӣ-озмоиши Ҳуло саву тавсияҳои пешниҳодшударо бо асосҳои зерин собит месозанд:

- асоснокӣ ва эътиимонднокии натиҷаҳои таҳқиқот, асосҳои методологӣ ва назариявии таҳқиқот **таъмин карда шудаанд**;
- маҷмӯи усуљҳои назариявӣ ва таҷрибавии таҳқиқотро, ки ба мавзуъ ва ҳадафҳои асосии таҳқиқот мувофиқанд **таъмин карда метавонанд**;
- интихоб ва таҳлили шароит ва натиҷаҳои таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоиши **таъмин карда шудаанд**;
- тасдиқи қоидаҳое, ки дар фарзия ва ғояи таҳқиқот пешниҳод шудаанд, **исбот карда шудааст**;
- таҳлилу арзёбӣ ва ҷамъбасти натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот ва корҳои озмоиши **бадастомада, коркард ва самаранокии онҳо исбот карда шудааст**;
- мұтамад будани натиҷаҳои ноилшуда ва таҷрибаи амалии фаъолияти қасбии муаллифи диссертатсия **асос ёфтанд**;
- истифодаи методҳои такмилдихандай яқдигар, мақсадҳои комилан мувофиқ, вазифаҳо ва мавзуи таҳқиқот, тасдиқи натиҷаҳои таҳқиқот тавассути методҳои оморӣ ва таҳлил **ба даст омадаанд**;
- иштироки бевоситаи муаллиф дар фаъолияти қасбии омӯзгорӣ, илмӣ-методӣ, таҳқиқотӣ ва ташкили он дар пойгоҳи озмоиши **таъмин карда шудаанд**.

- мұкаррароти дар тақиқот пешниҳодшуда бо нукоти назарияй үзілген, ассоның ва комилан мұвоғиқ будан бо масъалаға ва предмети тақиқот мұвоғиқ буда, баланд бардоштани самарабахшии ақамияти педагогии афкори мутафаккирони асрхои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити мұосири тақсилотро аз бисёр үзілдіктерге тағы да **тағы да** метавонанд;
- натицахои тақиқот бо кори озмоиши, тақрибаи шахсий педагогии мұаллифи тақиқоти диссертационный тасдиқ карда шуда, натицахои ташхису санчиш ба мұқисай маңлумоти дар қараёни корхой тақрибаби озмоиши бадастомада (то озмоиши ба бәді озмоиши) **асос ёфтанд**;
- **натицахои тақиқот** дар конференцияхои илмій-амалій, мизхой мудаввару семинархои илмиву методій ва омүзиши үзілдіктерге тағы да **тағы да** баррасын шудаанд.

Сақми шахсий довталаби дарақтағы илмій дар ба амал баровардани фаъолиятхои зерини илмій-тақиқотті тақассум мейбад:

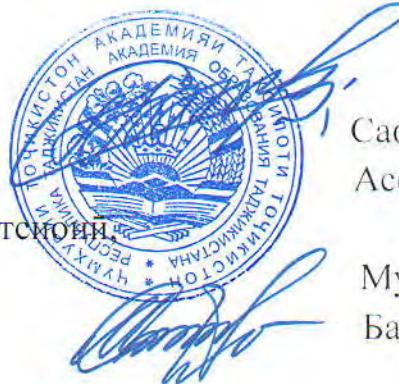
- дар иштироки бевоситай мұалиф дар тамоми мархилахои тақиқот ва тақлили ҳамақонибаи мавзуи тақиқоти диссертационный;
- дар қамъоварии маводын тақлили амиқи адабиети илмій, тақлил ва шарху тағсири маңлумоти дар ёфтшуда оид ба масъалаҳои мавзуи тақиқоти диссертационный, коркарди мушохіда ва тақрибабу озмоиши бо зикри натицахои ноилшуда;
- дар банақшагирии дурусту мұвоғиқи тақиқоти назарияй үзілдіктерге тағы да озмоиши, тақлили миқдори үзілдіктерге тағы да сифати маводу натицахои дар қараёни корхой озмоиши бадастомада;
- дар истифодаи маңмұи зиёди методу воситаҳои тақиқотті вобаста ба мавзуз, мақсад ва вазифаҳои тақиқот;
- дар таҳияи воситаҳои ташхис барои муайян кардан афкори мутафаккирони асрхои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити мұосири тақсилот;
- дар ташкил ва баргузор картаны тақиқоти озмоиши, тасдиқи амалии мұкаррароти ба химоя пешниҳодшуда дар раванди озмоиши, тақлили натицаҳои коркарди маңлумот;
- дар таҳия ва нашри мақолаҳои илмій ва тавсияхои методій, иштирок дар чорабинихои илмій ва ироаи натицаҳои тақиқот, өзбек тағы да натицаҳои бадастомада ва коркарди тақиқоти диссертационный.

Дар маңлис аз 5 августи соли 2025, №82 шурои диссертационный қарор картада, ки Фарзонаи Сайфиддин ба дарақтағы илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рұйи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умуми, таърихи педагогика ва тақсилот сазовор дониста шавад.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шуори диссертационӣ 9 нафар иштирок доштанд, аз ҷумла 5 нафар доктор аз рӯйи ихтисоси самти диссертасия баррасишаванд. Овоз доданд: тарафдор – 9 нафар, муқобили – нест, бюллетенҳои беътибор - нест

Раиси шуори диссертационӣ,
доктори илмҳои педагогӣ

Котиби илмии шуори диссертационӣ,
номзади илмҳои педагогӣ

Сафаров Шодӣ
Асомуродович

Муҳиддинзода
Баҳриддин

Санаи барасмиятдарории хулоса: 5.08.2025

Муҳри муассисае, ки дар назди он шуори диссертационӣ таъсис дода шудааст.